

Arrest

nr. 64 679 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MERTENS, die loco advocaat K. MARIEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), de heer B.I., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Kikinda (gemeente Vojvodina) en bezit u de Servische nationaliteit. In 1998 vluchtte u omwille van de oorlog samen met uw moeder, M.(...) B.(...) (O.V. 4.835.331) en uw vader weg uit Servië. Na eerst naar Tsjechië te zijn vertrokken, kwamen jullie een maand later naar België. U was op dat ogenblik minderjarig. Op 21 mei 1999 diende uw moeder hier een eerste asielaanvraag in. Uw moeder verklaarde toen Servië verlaten te hebben uit schrik voor de Servische soldaten die mannen mobiliseerden om mee te vechten en uit schrik voor de NAVO-bombardementen. Uw moeder kreeg begin 2001 een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal en zij diende daarop een nieuwe asielaanvraag in. Nadat die tweede asielaanvraag in 2001 onontvankelijk werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken,

verliet u samen met uw ouders België en gingen jullie naar Tsjechië, waar jullie bleven wonen. In november 2010 besliste u samen met uw moeder terug naar België te komen. Uw vader, M.(...) B.(...), kwam niet mee aangezien hij momenteel in Tsjechië een gevangenisstraf uitzit. U keerde tussen 1999 en 2011 op geen enkel ogenblik terug naar Servië. U wilde niet meer in Tsjechië blijven aangezien u daar niemand meer heeft, u uw werk had verloren, geen sociale hulp kreeg, uit uw appartement werd gezet en er geen rechten had. U vertrok richting België omdat hier nog een halfbroer van u, M.(...) T.(...) (O.V. 5.725.293) en een halfzus, M.(...) T.(...) (O.V. 4.835.686) van u wonen. U wil niet terug naar Servië omdat u daar geen werk en geen huis heeft en u niet weet hoe de mensen zich daar gedragen. Daarnaast heeft u schrik dat u in het Servische leger zou moeten vechten en mensen zou moeten vermoorden. U arriveerde in België op 13 november 2010 en u diende op 18 november 2010 een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servisch paspoort, afgeleverd te Kikinda op 2 november 1998 en geldig tot 10 november 2008; uw Servische geboorteakte, afgeleverd te Kikinda op 26 maart 2002 en uw Tsjechische huwelijksakte, afgeleverd te Praag op 8 januari 2004.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw moeder, M.(...) B.(...), werden uiteengezet. In het kader van haar asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient vastgesteld te worden dat u ook in het kader van uw derde asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt niet naar Servië te kunnen terugkeren uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus heb genomen. Deze beslissing was toen ondermeer gebaseerd op de vaststelling dat uw vrees voor problemen met het Servisch leger niet (meer) beantwoordde aan de objectieve realiteit. Ook uw schrik voor de NAVO-bombardementen beantwoordde toen niet langer aan een objectief gegeven. Uw tweede asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken. U hebt tegen deze beslissingen geen beroep aangetekend bij de Raad van State. U voert in het kader van uw derde asielaanvraag geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerdere asielaanvragen, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven.

U verklaarde niet naar Servië – waarvan u de nationaliteit bezit – terug te kunnen keren omdat u daar bij niemand terecht kan er ook niets meer bezit. Hierdoor heeft u schrik op straat terecht te komen. U gaf ook aan uit België niet meer te willen vertrekken aangezien uw kinderen hier allemaal verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 12). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze door u aangehaalde motieven van louter socio-economische en familiale aard zijn en dan ook geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Servië een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw medische problemen – u heeft hart-, schildklier-, maag- en gewrichtsproblemen – dient vooreerst vastgesteld te worden dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Aangaande uw verklaring dat u zich in Servië moeilijk kon laten behandelen omdat u er niet over een inkomen of een eigen woning beschikt (CGVS, p. 10), dient opgemerkt te worden dat de aangehaalde feiten tevens problemen van louter socio-economische aard zijn welke evenmin ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Tenslotte wenst u niet naar Servië terug te keren daar u vreest dat bij terugkeer uw zonen zullen meegenomen worden om dienst te doen in het Servische leger (CGVS, p. 8 en 9) – iets waarvan uw zoon I.(...) eveneens verklaarde schrik te hebben (gehoorverslag CGVS I.(...), p. 7). Hieraangaand dient opgemerkt te worden dat zowel u als uw zoon deze vrees niet konden staven met enig concreet element. Integendeel, u verklaarde zelf dat, nadat uw broer een achttal jaar geleden aan militairen had gezegd dat jullie in Tsjechië verbleven, de oproepingsbrieven van het leger aan het adres van uw zoon I.(...) stopten (CGVS, p. 8). Uw zoon verklaarde dan weer hieromtrent dat het leger geen mensen meer uitsturen om slechte dingen te doen (CGVS I.(...), p. 7). Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat in Servië de verplichte militaire dienstplicht sinds

1 januari 2011 werd afgeschaft. Daarenboven is Servië momenteel niet in een oorlog of een gewapend conflict betrokken. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat voor wat betreft de algemene situatie van de Roma in Servië uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Roma er vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt ook dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Tsjechische identiteitskaart, Servisch paspoort en Servische geboorteakte staven enkel uw identiteit, afkomst, nationaliteit en legaal verblijf in Tsjechië, dewelke door mij niet worden betwist. Uw huwelijk met Milan Benak en het feit dat uw echtgenoot in Tsjechië is geboren staat hier evenmin ter discussie."

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Servisch paspoort en Servische geboorteakte tonen enkel uw identiteit, afkomst en nationaliteit aan, dewelke door mij niet worden betwist. Uw huwelijk met J.(...) S.(...) wordt evenmin door mij in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), mevrouw B. M., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Kikinda (gemeente Vojvodina) en bezit u de Servische nationaliteit. In 1998 vluchtte u voor de oorlog weg uit Servië en kwam u naar België. Op 21 mei 1999 diende u hier in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen Servië verlaten te hebben uit schrik voor de Servische soldaten die mannen mobiliseerden om mee te vechten en uit schrik voor de NAVO-bombardementen. Op 16 januari 2001 besloot het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus te weigeren. U ging tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal niet in beroep, maar diende, zonder naar uw land van herkomst terug te keren, op 14 augustus 2001 een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard. Daarop vertrok u in 2001 uit België richting Tsjechië, waar u ging wonen. Sinds 5 à 6 jaar kampt u met medische problemen. U heeft hart-, schildklier- en maagproblemen en last van uw gewrichten en beenderen. In november 2010 besliste u, samen met uw zoon, I.(...) B.(...) (O.V. 4.836.331), Tsjechië te verlaten en terug naar België te komen. Uw echtgenoot, M.(...) B.(...), kwam niet mee aangezien hij momenteel in Tsjechië een gevangenisstraf uitzit. U keerde sinds 1998 op geen enkel ogenblik terug naar Servië. U wilde niet meer in Tsjechië blijven aangezien u daar uit uw appartement werd gezet omdat u de huur niet meer kon betalen, u voor uw medische problemen de consultaties bij de dokter en de medicatie niet kon betalen en omdat uw zoon, I.(...) B.(...), zijn werk kwijt was en werk vinden heel moeilijk was. U vertrok richting België omdat hier nog een zoon, M.(...) T.(...) (O.V. 5.725.293) en een dochter, M.(...) T.(...) (O.V. 4.835.686) van u wonen. U wil niet terug naar Servië omdat u hier bij uw kinderen wil blijven, omdat u in Servië nergens terecht kan, daar niets en niemand heeft en omdat u schrik heeft dat uw zonen naar het leger zouden moeten gaan. Uw zoon, I.(...) B.(...), gaf eveneens aan dat hij schrik heeft te moeten vechten voor het Servische leger indien hij naar Servië zou terugkeren. U arriveerde in België op 13 november 2010 en u diende op 18 november 2010 een derde asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servisch paspoort, afgeleverd door de Servische ambassade te Praag op 11 juni 2008 en geldig tot 2018; uw Tsjechische identiteitskaart, afgeleverd op 16 juni 2008; uw Servische geboorteakte, afgeleverd te Kikinda op 11 januari 2005; uw Servische huwelijksakte, afgeleverd te Kikinda op 30 maart 2007 en de geboorteakte van uw Tsjechische echtgenoot Milan Benak.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u ook in het kader van uw derde asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt niet naar Servië te kunnen terugkeren uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus heb genomen. Deze beslissing was toen ondermeer gebaseerd op de vaststelling dat uw vrees voor problemen met het Servisch leger niet (meer) beantwoordde aan de objectieve realiteit. Ook uw schrik voor de NAVO-bombardementen beantwoordde toen niet langer aan een objectief gegeven. Uw tweede asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken. U hebt tegen deze beslissingen geen beroep aangetekend bij de Raad van State. U voert in het kader van uw derde asielaanvraag geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerdere asielaanvragen, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven.

U verklaarde niet naar Servië – waarvan u de nationaliteit bezit – terug te kunnen keren omdat u daar bij niemand terecht kan er ook niets meer bezit. Hierdoor heeft u schrik op straat terecht te komen. U gaf ook aan uit België niet meer te willen vertrekken aangezien uw kinderen hier allemaal verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 12). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze door u aangehaalde motieven van louter socio-economische en familiale aard zijn en dan ook geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Servië een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw medische problemen – u heeft hart-, schildklier-, maag- en gewrichtsproblemen – dient vooreerst vastgesteld te worden dat deze medische problemen geen verband houden met de

criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Aangaande uw verklaring dat u zich in Servië moeilijk kon laten behandelen omdat u er niet over een inkomen of een eigen woning beschikt (CGVS, p. 10), dient opgemerkt te worden dat de aangehaalde feiten tevens problemen van louter socio-economische aard zijn welke evenmin ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Tenslotte wenst u niet naar Servië terug te keren daar u vreest dat bij terugkeer uw zonen zullen meegenomen worden om dienst te doen in het Servische leger (CGVS, p. 8 en 9) – iets waarvan uw zoon I.(...) eveneens verklaarde schrik te hebben (gehoorverslag CGVS I.(...), p. 7). Hieraangaand dient opgemerkt te worden dat zowel u als uw zoon deze vrees niet konden staven met enig concreet element. Integendeel, u verklaarde zelf dat, nadat uw broer een achttal jaar geleden aan militairen had gezegd dat jullie in Tsjechië verbleven, de oproepingsbrieven van het leger aan het adres van uw zoon Igor stopten (CGVS, p. 8). Uw zoon verklaarde dan weer hieromtrent dat het leger geen mensen meer uitsturen om slechte dingen te doen (CGVS I.(...), p. 7). Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat in Servië de verplichte militaire dienstplicht sinds 1 januari 2011 werd afgeschaft. Daarenboven is Servië momenteel niet in een oorlog of een gewapend conflict betrokken.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat voor wat betreft de algemene situatie van de Roma in Servië uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Roma er vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt ook dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Tsjechische identiteitskaart, Servisch paspoort en Servische geboorteakte staven enkel uw identiteit, afkomst, nationaliteit en legaal verblijf in Tsjechië, dewelke door mij niet worden betwist. Uw huwelijk met Milan Benak en het feit dat uw echtgenoot in Tsjechië is geboren staat hier evenmin ter discussie.

Ook inzake de asielaanvraag van uw zoon, I.(...) B.(...), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers leveren, in wat zich voordoet als een enig middel, kritiek op een aantal aspecten van de bestreden beslissingen. Volgens verzoekers kwam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht tot het besluit dat er in hun hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat (artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet). Verzoekers herhalen de definitie van het begrip vluchteling, zoals dit in artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) wordt omschreven en waarnaar in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt verwezen. Verzoekers stellen dat zij Roma zijn en in hun land van herkomst tal van problemen ondervinden. Roma's maken slechts 1,44 % uit van de etnische groepen aanwezig in Servië. De Servische Grondwet verbiedt discriminatie e.d.m., doch men blijkt in de praktijk schromelijk te kort te schieten. Zij verwijzen desbetreffend naar een rapport van Caritas over Servië d.d. juni 2009.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft de asielaanvragen van verzoekers op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen steunt. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de door verzoekers aangevoerde problemen louter van familiale en socio-economische aard zijn en geenszins ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Zo verklaarden verzoekers niet naar Servië te willen terugkeren omdat ze daar niets of niemand hebben (geen familie, geen huis, geen werk) en omdat verzoekster zich in Servië moeilijk kon laten behandelen voor haar medische problemen wegens een gebrek aan financiële middelen. Verzoekers haalden evenmin zwaarwegende gronden aan om aan te nemen dat ze in geval van een terugkeer naar Servië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder oordeelde de commissaris-generaal dat de door verzoekster aangehaalde medische problemen (hart-, schildklier-, maag- en gewrichtsproblemen) geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarnaast hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker bij een terugkeer naar Servië het risico loopt om te worden meegenomen om dienst te doen in het Servische leger aangezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat in Servië de verplichte militaire dienstplicht sinds 1 januari 2011 is afgeschaft. Wat betreft de algemene situatie van de Roma in Servië wordt er in de bestreden beslissingen tenslotte op gewezen dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, die eveneens aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat het beleid van de Servische overheid niet gericht is op discriminatie of vervolging, maar wel op de integratie van minderheden, waaronder de Roma. Er worden diverse maatregelen genomen om de integratie van minderheden te bevorderen en hun situatie op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling tastbaar te verbeteren. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië.

Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift tot veralgemeningen, zonder de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gedane concrete vaststellingen te weerleggen. Een dergelijk verweer is niet bij machte de motivering van de bestreden beslissingen te ontcrachten. Met betrekking tot het landenrapport van Caritas van juni 2009 dient te worden opgemerkt dat dit rapport geenszins aantoon dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist zou zijn. De

commissaris-generaal erkent bovendien in zijn beslissing dat Roma in Servië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar dit niet zonder meer kan gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, dan wel met een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De uitgebreide en gedetailleerde informatie die zich in het administratief dossier bevindt en die samengesteld werd uit een veelheid aan objectieve bronnen, wordt geenszins weerlegd door het door verzoekers aangehaalde rapport.

2.2.2. Gelet op het voorgaande weerleggen verzoekers de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen. Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER